

РЕШЕНИЕ

№ 2907

гр. София, 30.04.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав,** в публично заседание на 24.04.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **676** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Е. Я. Й., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, ап.4, чрез адв. Н. Х., против Заповед за задържане на лице рег. № 2895 от 28.12.2018 г. на Р. Т. М. на длъжност младши експерт в група „ООР“, 4 взвод, в 06 РУ – СДВР, с която на основание чл.72, ал.1, т.1 ЗМВР е задържана за срок от 24 часа.

Жалбоподателката излага съображения за незаконосъобразност на заповедта поради неправилно приложение на закона. Поддържа, че задържането ѝ е извършено без основание, без да е предупредена изрично за това и без да ѝ е осигурена адвокатска защита. Визира липса на мотиви в оспорения акт поради непосочване на деянието и връзката ѝ с него, като оспорва държането на наркотични или упойващи вещества. Счита, че със задържането ѝ не е предотвратено престъпление, нито са извършени процесуално-следствени действия, не са били налице данни за извършено престъпление. Претендира се отмяна на обжалваната заповед за задържане и присъждане на разноски.

Ответникът младши експерт в 06 РУ – СДВР в група „ООР“, 4 взвод, в 06 РУ – СДВР,

оспорва жалбата чрез юрк. П..

След като прецени твърденията на страните и събраните по делото доказателства, Административен съд София град намира за установено от фактическа страна следното:

Установява се от докладна записка вх.№230_{зmk}-3441 от 28.12.2018 г. на инспектор Т. Д. до началника на 06 РУ-СДВР, че на 28.12.2018 г., като част от дежурен екип при ОДЧ на 06 РУ-СДВР, по нареждане на дежурния офицер от ОДЧ, посетил местопроизшествие, при което около 02:00 часа, служители от ПП 171-1 при 06 РУ-СДВР забелязали две лица от мъжки пол при лек автомобил „Ауди“, модел „А 6“, с ДК [рег.номер на МПС] , които си разменяли цигара. Приближавайки към тях, едното лице побягнало и по-късно било установено като И. И. Д., ЕГН [ЕГН]. Лицето до автомобила било установено като П. В. Д., ЕГН [ЕГН], а момичето в автомобила – като Е. Я. Й., ЕГН [ЕГН]. По време на огледа били направени фотоснимки и иззета намерена до автомобила 1 брой част от саморъчно свита цигара с растителна маса.

Докладна записка от 27.12.2018 г. по случая е предоставил Н. П., в качеството си на младши инспектор в група „ООР“, 4 взвод, в 06 РУ – СДВР, който на същата дата, за времето от 19:00 часа до 07:00 часа бил назначен за ПП 171-1, съвместно с полицай Р. М.. От същата се установява, че при обход на маршрута, около 01:15 часа, на слабо осветен паркинг на [улица], забелязали да паркира л.а. „Ауди“ с ДК [рег.номер на МПС] с три лица и водач на автомобила – лице от женски пол. След около 5 минути двете лица от мъжки пол слезли от автомобила, запалили цигара и започнали да си я подават. Когато служителите се приближили за извършване на полицейска проверка, едното от лицата от мъжки пол изхвърлило цигарата и започнало да бяга. Бил подаден сигнал в ефир, за да се организира заградително мероприятие и да се установи избягалото лице. Двете лица при автомобила били установени като П. В. Д., ЕГН [ЕГН] и Е. Я. Й., ЕГН [ЕГН]. Служители от ППГ-620 установили избягалото лице като И. И. Д., ЕГН [ЕГН]. Лицата били докладвани на ОДЧ 06 РУ-СДВР и задържани по чл.354А НК. Служителите от ПП 171-1 при 06 РУ-СДВР останали на място за запазване на местопроизшествието, а лицата били транспортирани до 06 РУ-СДВР с използване на помощни средства, тип белезници.

Служителите Н. Е. П. и Р. Т. М., в качеството им на назначени на смяна като ПП 171-1 при 06 РУ-СДВР, установяват същите обстоятелства при разпита си като свидетели по ДП № 230_{зmk}-3441/2018 г. по описа на 06 РУ-СДВР, обективизиран в протоколи за разпит на свидетел от 28.12.2018 г., изготвени от Н. Н. - мл.разследващ полицай при 06 РУ-СДВР.

Установява се от протокол от 28.12.2018 г., изготвен от Ад. В. – полицейски орган (инспектор) при 06 РУ-СДВР, че жалбоподателката Е. Я. Й. е разпитана в качеството ѝ на свидетел по ДП № 230_{зmk}-3441/2018 г. по описа на 06 РУ-СДВР. Същата установява хронологията от срещата с приятеля си П. П. на 27.12.2018 г., последващата им среща с И. около 23:15 часа и изпращането му с автомобил до неговия домашен адрес в[жк]около 01:00 часа. Свидетелката установява, че момчетата слезли да пушат извън автомобила. Веднага след качването на П. в автомобила, полицай отворил предната, дясна врата, изкарал П. навън и поискал да разбере кой е пушил марихуана и защо е избягал И.. Около 01:30 часа други полицаи довели И., след което тримата били закарани в 06 РУ-СДВР. Изрично е отбелязано в протокола от 28.12.2018 г., че разпитът е проведен в периода от 09:00 часа до 09:45 часа.

Спрямо жалбоподателката Е. Я. Й. е издадена оспорената заповед за задържане на

лице рег. № 2895 от 28.12.2018 г. от Р. Т. М. на длъжност младши експерт в група „ООР“, 4 взвод, в 06 РУ – СДВР. В нея е посочен час на задържане 01:20 часа. Лицето е вписано в книгата за задържани лица рег. № 230_p-42487/06.12.2018 г. по описа на 06 РУ-СДВР, на 28.12.2018 г., в 03:00 часа, въз основа на заповед рег. № 2895 от 28.12.2018 г. от 01:20 часа. В книгата П. и М. са отбелязани като служители, задържали лицето, а като работещ с него – ОР В.. Посочено е още, че лицето е разпитано като свидетел и освободено на 28.12.2018 г., в 10:25 часа, във видимо добро здраве и без оплаквания. Часът на освобождаване на Е. Я. Й. се установява и от разписка от 28.12.2018 г.

На лицето е извършен обиск по чл.80 ЗМВР, удостоверен с протокол от 28.12.2018 г., в 03:30 часа. Е. Я. Й. е подписала декларация от 28.12.2018 г., в 01:20 часа, че не желае да ползва адвокатска защита, няма здравословни проблеми, не желае медицински преглед или да се свърже с член на семейството си или друг близък.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Заповедта е съобщена на жалбоподателката на 28.12.2018 г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство, от 10.01.2019 г. е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, от легитимирано по чл.147, ал.1 АПК лице и срещу подлежащ на оспорване по чл.256 ЗМВР индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

При извършената служебна проверка по чл.168, ал.1 АПК съдът намира, че заповедта е издадена от компетентен полицейски орган по смисъла на чл. 57, ал. 1 от ЗМВР, в пределите на материалната му компетентност по чл. 72, ал. 1 от ЗМВР. По делото няма спор, че Р. Т. М. заема длъжност младши експерт в група „Охрана на обществения ред“ в 4 взвод, в 06 РУ – СДВР. Осъществяваната от служителя дейност по дейност по чл. 6, ал. 1, т. 2 от ЗМВР и заеманата длъжност го определят като полицейски орган по Глава пета, Раздел I от ЗМВР, в правомощията на когото е издаването на заповед за задържане по чл.72, ал.1 ЗМВР.

Съдът намира, че заповедта е издадена в установената от закона форма по чл. 74, ал. 2 от ЗМВР. Съгласно чл. 74, ал. 1 от ЗМВР, задържането на лицата по чл. 72, ал. 1 от ЗМВР се извършва с писмена заповед. Реквизитите на заповедта за задържане са определени в чл. 74, ал. 2 от ЗМВР. Съобразно т. 2 на същата разпоредба заповедта трябва да съдържа както фактически, така и правни основания за издаването ѝ, т.е. актът трябва да бъде мотивиран. Следователно, по силата на специалната правна норма в заповедта трябва да е посочено не само правното основание, но конкретните фактически обстоятелства като основание за задържането на лицето. Оспорената заповед има съдържанието посочено в чл. 74, ал. 2 от ЗМВР като съдържа името, длъжността и местоработата на служителя, издал заповедта, основанията за задържането по чл.72, ал.1, т.1 ЗМВР, данни, индивидуализиращи задържаното лице, датата и часът на задържането, ограничаването на правата на лицето по чл. 72 от ЗМВР. Съответстващи на посоченото правно основание по чл.72, ал.1, т.1 ЗМВР са допълнително изложени фактически данни за извършено престъпление по чл.345А НК – притежание на наркотични вещества. Настоящият съдебен състав намира за неоснователни възраженията на жалбоподателката за липса на мотиви. Противно на твърденията в жалбата, в заповедта по чл.72, ал.1 ЗМВР не е необходимо да се посочи дали е извършено деяние и от кого, тъй като тези обстоятелства се установяват в

съответното наказателно производство. Нормата на чл.72, ал.1, т.1 ЗМВР изисква наличие на данни за извършено престъпление, което изискване в случая е спазено с фактическото посочване на данни за извършено престъпление по притежаване на наркотични вещества.

В оспорения административен акт изрично е посочено, че веднага след задържането си лицето е запознато с правата по чл. 72, ал. 3 и 4 и чл. 73 ЗМВР, за което е положило подпис и е изготвена декларация по чл.74, ал.3 ЗМВР, в която Й. отказала адвокатска защита. Спазен е срокът по чл. 73 от ЗМВР. Жалбоподателката е освободена преди изтичане на 24 часа от задържането си. По изложените съображения съдът приема, че не са допуснати нарушения на административно-производствените правила при издаване на заповедта. Несъответни на писмените доказателства от преписката са възраженията на Й. за отказана адвокатска защита. За органа не е налице законово задължение за някакво изрично предупреждение преди задържането на жалбоподателката, в какъвто смисъл са необоснованите й доводи в жалбата.

По правната си същност, мярката "задържане за срок от 24 часа", чиято уредба е в чл. 72 - чл. 75 от ЗМВР, представлява принудителна административна мярка - административното разпореждане на орган на власт, непосредствено засягащо правната сфера на адресата. Предпоставка за 24-часовото задържане по чл.72, ал.1, т.1 ЗМВР е наличието на данни, от които може да се направи обосновано предположението, че задържаното лице е извършило противоправно деяние, което законодателят определя като престъпление. Целта на закона е задържането като превантивна мярка да предотврати възможността задържаното лице да се укрие и спрямо него да не може да бъде проведено предварително разследване. Следва да се приеме, че възможността на органите на МВР да приложат принудителната административна мярка "задържане за срок до 24 часа" е дейност, свързана с разкриването на престъпление, а не с наличието на вече доказано такова. В този смисъл, следва изрично да се направи разграничение между изискванията на чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР и чл. 207 от НПК (относно необходимите условия за образуване на наказателно производство). За прилагането на наложената с процесната заповед ПАМ законодателят не е предвидил необходимост да са събрани доказателства, установяващи по категоричен начин вината на лицето, извършило престъпление по смисъла на НК. Достатъчно е само наличието на данни, обосноваващи предположението, че има вероятност лицето да е извършител на престъплението. Това дава право на административния орган, при условията на оперативна самостоятелност, да наложи мярката, дори без да е изпълнено условието за точна квалификация на деянието, а още по - малко се изисква престъплението да е безспорно и окончателно установено или съпричастността на лицето към него. Въпросът дали конкретното лице е извършител на конкретно престъпно деяние по НК и дали то е извършено от него виновно, подлежат на пълно, всестранно и обективно разследване в рамките на наказателното производство. За целите на задържането по реда на чл. 72 от ЗМВР наличието на такива категорични данни, които да обвързват лицето с конкретното престъпление не са задължителни, като задържането се извършва не поради несъмненост на фактите, а с оглед тяхното изясняване.

Установява се от представено от жалбоподателката постановление от 04.01.2019 г. по пр.пр. № 52122/2018 г. по описа на СРП, че образуваното наказателно производство по ДП № 230_{ЗМК}-3441/2018 г. по описа на 06 РУ-СДВР, е прекратено поради маловажност на случая с оглед нетното тегло на наркотичните вещества от 0.16 грама

и стойността му от 0.96 лв. Видно от същия акт, производството е образувано срещу трите лица, установени и задържани на 28.12.2018 г., в 01:20 часа - И. И. Д., ЕГН [ЕГН], П. В. Д., ЕГН [ЕГН] и Е. Я. Й., ЕГН [ЕГН]. Жалбоподателката Й. е разпитана като свидетел веднага след задържането си на 28.12.2018 г., в работната част на деня, след 09:00 часа. Изложеното удостоверява, че веднага след задържането спрямо нея са извършени съответните процесуално-следствени действия по установяване на престъпление и съпричастността ѝ към него. С това е спазено изискването към момента на задържането спрямо жалбоподателката да са налице данни за извършено престъпление. Обстоятелството, че същата е била вътре в колата, в която не са установени наркотични вещества, е относимо към наказателната ѝ отговорност, но не и към основанията за задържане по чл.72, ал.1, т.1 ЗМВР. Задържането предоставя възможност на полицейските органи да извършат неотложни действия, чрез които да събрат достатъчно данни за образуване на наказателно производство или да бъдат опровергани наличните данни за съпричастност на задържаното лице към извършването на престъпление. Доказателствата от административната преписка и допълнително изисканите по ДП № 230_{ЗМК}-3441/2018 г. по описа на 06 РУ-СДВР и пр.пр. № 52122/2018 г. на СРП доказват наличието на основание по чл.72, ал.1, т.1 ЗМВР към момента на налагането на мярката. Последващото прекратяване на наказателното производство е ирелевантно за нейната законосъобразност.

Целта на мярката по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР не е да се наложи наказание за установено по категоричен начин престъпление, а да се попречи на уличения в извършването му или да се укрие или да извърши друго престъпление или да осуети наказателно преследване по отношение на вече извършено престъпление. В случая е установено, че веднага след установяване на трите лица И. И. Д., ЕГН [ЕГН], П. В. Д., ЕГН [ЕГН] и Е. Я. Й., ЕГН [ЕГН], на място са пристигнали служители на СДВР, които са запазили местопроизшествието и са събрали доказателства чрез оглед на автомобила и запазване на намерената част от цигара. Бягството на едно от установените лица също е дало основание за извършване на съответните процедурни действия. Дължим е извод, че непосредствено преди и по време на задържането на жалбоподателката Е. Я. Й. са осъществени дължимите процесуално-следствени действия по установяване на престъпление и съпричастността на лицата към него, което съвпада с правното основание и целта на задържането по чл.72, ал.1, т.1 ЗМВР. Ограничаването на правата на жалбоподателката е само за постигане на предвидени в закона цели: за разкриване на престъпления и да се попречи на извършителя да се укрие. По този начин са спазени изискванията на чл. 5, ал. 1, б. "с" от Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи (КЗПЧОС) - свободата на придвижване е ограничена временно, на основание, предвидено в закона, с цел да се осигури явяването му пред органите на разследването при обосновано подозрение за извършване на престъпление и за да се избегне укриването му.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 АПК съдът намира, че оспорването следва да бъде отхвърлено.

При този изход на спора и на основание чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение от 100 лв.

Така мотивиран, Административен съд София град, I отделение, 69 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Е. Я. Й., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, ап.4, чрез адв. Н. Х., против Заповед за задържане на лице рег. № 2895 от 28.12.2018 г. на Р. Т. М. на длъжност младши експерт в група „ООР“, 4 взвод, в 06 РУ – СДВР, с която на основание чл.72, ал.1, т.1 ЗМВР е задържана за срок от 24 часа.

ОСЪЖДА Е. Я. Й., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, ап.4, чрез адв. Н. Х., да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от съобщаването му до страните.

СЪДИЯ: